

Πολ.Πρωτ.Αθηνών 2282/2009- Κανονισμός (ΕΚ) 44/23001 – Σύμβαση Πωλήσεως - Πραγματικό Ελάττωμα - Έννοια αποζημιώσεως - Οδηγίες κατασκευαστή.

ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αριθμός αποφάσεως: 2282/2009

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τους Δικαστές Βρυσήδα Θωμάτου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ουρανία Φλεριανού, Πρωτοδίκη- Εισηγήτρια, Σταματίνα Λαού, Πρωτοδίκη και από τη Γραμματεία Έφη Κοντού.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την ____2008 για να δικάσει τις υποθέσεις μεταξύ:

Της ενάγουσας- καθ' ής η πρόσθετη παρέμβαση: Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «Ν ΕΛΛΑΣ », που εδρεύει στον Α Α και νόμιμα εκπροσωπείται, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «Ι Η Κ», η οποία εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από την πληρεξουσία Δικηγόρο της Αθηνά Λαγδού.

Της εναγομένης ανακοινώσουσας δίκη προσεπικαλούσας παρεμπιπτόντως ενάγουσας υπέρ ής η πρόσθετη παρέμβαση: Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «Α Χ», που εδρεύει στον Α Α και νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από τον πληρεξούσιο Δικηγόρο της Σταύρο Δήμα.

Της προσθέτως παρεμβαίνουσας καθής η ανακοίνωση δίκης καθής η προσεπίκληση παρεμπιπτόντως εναγομένης: Της συσταθείσας κατά το ιταλικό δίκαιο ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «S », που εδρεύει στο Ν Μ Ιταλίας και νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από την πληρεξουσία Δικηγόρο της Αγγελική Ψάρρη.

Η ενάγουσα καθ' ής η πρόσθετη παρέμβαση ζήτησε να γίνει δεκτή η από 14-7-2008 υπ αριθμ. κατ. δικογράφου ____/2005 αγωγή της ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά της εναγομένης ανακοινώσουσας δίκη προσεπικαλούσας παρεμπιπτόντως ενάγουσας υπέρ ής η πρόσθετη παρέμβαση. Η αγωγή αυτή προσδιορίστηκε αρχικά για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της ____-2007 και, κατόπιν αναβολής, κατά τη δικάσιμο της ____-2007, όταν και συζητήθηκε η υπόθεση χωρίς, όμως, να εκδοθεί απόφαση, λόγω ασθένειας του Προέδρου και αδυναμίας συγκροτήσεως του Δικαστηρίου για διάσκεψη και δημοσίευση, οπότε η Εισηγήτρια Δικαστής επέστρεψε τη δικογραφία. Ήδη ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου τούτου επανεισάγει αυτεπαγγέλτως την ως άνω υπόθεση για ανασυζήτηση με την από 17-6-2008 υπ' αριθμ. κατ. δικογράφου _____.

/2008 πράξη του, με την οποία η αγωγή προσδιορίστηκε αυτεπαγγέλτως να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, και γράφτηκε στο πινάκιο. Περαιτέρω, η ανακοινώσουσα δίκη προσεπικαλούσα παρεμπιπτόντως ενάγουσα υπέρ ής η πρόσθετη παρέμβαση ζήτησε να γίνει δεκτή η από 27-1-2006 υπ' αριθμ. κατ. δικογράφου ____/2006 ανακοίνωση δίκης προσεπίκληση παρεμπιπτούσα αγωγή της ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά της προσθέτως παρεμβαίνουσας καθ ής η ανακοίνωση δίκης καθ ής η προσεπίκληση παρεμπιπτόντως εναγομένης, που προσδιορίστηκε αρχικά για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της ____2007 και, κατόπιν αναβολής, κατά τη δικάσιμο της ____-2007, όταν και συζητήθηκε η υπόθεση χωρίς, όμως, να εκδοθεί απόφαση, λόγω ασθενείας του Προέδρου και αδυναμίας συγκροτήσεως του Δικαστηρίου για διάσκεψη και δημοσίευση, οπότε η Εισηγήτρια Δικαστής επέστρεψε τη δικογραφία. Ήδη ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου τούτου επανεισάγει αυτεπαγγέλτως την ως άνω υπόθεση για ανασυζήτηση με την από 2008 υπ' αριθμ. κατ. δικογράφου ____ πράξη του, με την οποία η ανακοίνωση δίκης προσεπίκληση - παρεμπιπτούσα αγωγή προσδιορίστηκε αυτεπαγγέλτως να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, και γράφτηκε στο πινάκιο. Τέλος, η προσθέτως παρεμβαίνουσα καθ ος η ανακοίνωση δίκης καθ ής η προσεπίκληση- παρεμπιπτόντως εναγομένη ζήτησε να γίνει δεκτή η από 14-12-2006 υπ αριθμ. κατ. δικογράφου _____ πρόσθετη παρέμβασή της ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά της ενάγουσας και υπέρ της εναγομένης στην από 14-7-2005 αγωγή, που προσδιορίστηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 5-12-2007, όταν και συζητήθηκε η υπόθεση χωρίς, όμως, να εκδοθεί απόφαση, λόγω ασθένειας του Προέδρου και αδυναμίας συγκροτήσεως του Δικαστηρίου για διάσκεψη και δημοσίευση, οπότε η Εισηγήτρια Δικαστής επέστρεψε τη δικογραφία. Ήδη ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου τούτου επανεισάγει αυτεπαγγέλτως την ως άνω υπόθεση για ανασυζήτηση με την από 17-6-2008 υπ' αριθμ. κατ. δικογράφου _____ πράξη του, με την οποία η πρόσθετη παρέμβαση προσδιορίστηκε αυτεπαγγέλτως να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση των υποθέσεων, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις από 17-6-2008 υπ' αριθμ. κατ. δικογράφων _____ πράξεις του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου τούτου νόμιμα επαναφέρονται αυτεπαγγέλτως προς ανασυζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού

αντίστοιχα α) η από 14-7-2005 αγωγή, β) η από 27-1-2006 υπ' αριθμ. κατ. δικογράφου__ανακοίνωση δίκης προσεπίκληση παρεμπίπτουσα αγωγή και γ) η από 14-12-2006 πρόσθετη παρέμβαση, οι οποίες είχαν συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 5-12-2007, οπότε δεν εκδόθηκε απόφαση μετά την επιστροφή της δικογραφίας από την Εισηγήτρια Δικαστή λόγω αδυναμίας συγκροτήσεως του Δικαστηρίου για διάσκεψη και δημοσίευση. Οι ανωτέρω από 14-7-2005 αγωγή, από 27-1-2006 ανακοίνωση δίκης προσεπίκληση παρεμπίπτουσα αγωγή και από 14-12-2006 πρόσθετη παρέμβαση είναι συναφείς, υπάγονται στην ίδια διαδικασία, και πρέπει να συνεκδικαστούν για την επιτάχυνση της διεξαγωγής της δίκης και για τη μείωση των εξόδων (άρθρ. 246 ΚΠολΔ).

Με τις διατάξεις των άρθρ. 534, 535, 540 και 543 ΑΚ, όπως αυτές ισχύουν μετά το Ν. 3043/2002, ρυθμίζεται η ευθύνη του πωλητή έναντι του αγοραστή για πραγματικά ελαττώματα και ελλείψεις συνομολογημένων ιδιοτήτων του πωληθέντος πράγματος. Ειδικότερα, σύμφωνα με τα άρθρ. 534 και 535 ΑΚ, ο πωλητής ευθύνεται αν κατά το χρόνο, που ο κίνδυνος μεταβαίνει στον αγοραστή, το πωληθέν πράγμα έχει πραγματικά ελαττώματα, που αναιρούν ή μειώνουν ουσιωδώς την αξία ή τη χρησιμότητα του ή δεν έχει τις συμφωνημένες ιδιότητες. Πραγματικό ελάττωμα συνιστά κάθε ατέλεια του πράγματος, δηλαδή μία απόκλιση αυτού προς το χειρότερο από πλευράς ιδιοσυστασίας και καταστάσεως σε σχέση με αυτό, που καθόρισαν οι συμβαλλόμενοι, η οποία, ανεξαρτήτως της αιτίας που την προκαλεί, έχει αρνητική επίδραση στη αξία του πράγματος ή τη χρησιμότητά του. Ιδιότητα του πράγματος θεωρείται κάποιο συγκεκριμένο φυσικό γνώρισμα ή πλεονέκτημα αυτού και οποιαδήποτε σχέση, επιδρά θετικά κατά την αντίληψη των συναλλαγών στην αξία ή τη χρησιμότητα του πράγματος. Συνομολόγηση ιδιότητας του πωλούμενου πράγματος υπάρχει μόνο όταν ο πωλητής προέβη σε δήλωση, που έγινε αποδεκτή από τον αγοραστή, η οποία έχει ως περιεχόμενο την ύπαρξη ορισμένων και συγκεκριμένων τεχνικών ιδιοτήτων ή προσόντων του αντικειμένου της συμβάσεως και την ανάληψη ευθύνης αυτού, που δηλώνει την ύπαρξη των ιδιοτήτων αυτών και τις συνέπειες της ελλείψεώς τους. (ΕΑ 6910/2007 ΕλλΔνη 2008.618, ΕΑ 2464/2005 ΔΕΕ 2005.1321, ΕφΠατρ 1180/2002 ΔΕΕ 2003.1081). Το πραγματικό ελάττωμα μπορεί να είναι ταυτόχρονα και έλλειψη συμφωνημένης ιδιότητας, εφόσον όμως με τη συνομολόγηση αυτή εξειδικεύεται συγκεκριμένα ποίου πραγματικού ελαττώματος η έλλειψη αναγορεύεται από τους συμβαλλόμενους σε συμφωνημένη ιδιότητα κατ' άρθρ. 535 ΑΚ και δεν αρκεί απλώς η συμφωνία ότι το πωλούμενο είναι κατάλληλο ή ότι έχει όλες τις αναγκαίες ιδιότητες για τη χρήση που προορίζεται (ΕΑ 2464/2005 ό.π.). Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι ο αγοραστής μπορεί να εγείρει κατά του πωλητή αγωγή, με την αποία να ζητεί αποζημίωση, αν κατά το χρόνο που ο κίνδυνος μεταβαίνει στον αγοραστή το πράγμα έχει πραγματικά ελαττώματα ή στερείται τις συνομολογημένες ιδιότητες. Για να είναι, όμως, ορισμένη η αγωγή και επιδεκτική δικαστικής εκτιμήσεως, πρέπει να αναφέρονται σε αυτήν συγκεκριμένα ποία είναι το πραγματικό ελάττωμα, που εμφάνισε το πωληθέν πράγμα, ή ποία ιδιότητα του πράγματος λείπει, παρά το ότι συνομολογήθηκε η ύπαρξή της μεταξύ των

συμβαλλόμενων κατά τη σύναψη της συμβάσεως (ΕΑ 6910/2007 ό.π. Βλ. και Δωρή στον ΑΚ Γεωργιάδη Σταθόπουλου, Τομ. ΙΙΙ, υπό τα άρθρ. 534 και 535 ΑΚ). Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρ. 111 παρ. 2, 118 αριθμ. 4 και 216 παρ. 1 ΚΠολΔ προκύπτει ότι τα δικόγραφο της αγωγής πρέπει να περιέχει σαφή έκθεση των γεγονότων, που απαιτούνται για τη νομική θεμελίωσή της και δικαιολογούν την άσκησή της από τον ενάγοντα κατά του εναγόμενου. Η αναγραφή των συγκεκριμένων στοιχείων της αγωγής είναι απαραίτητη για να μπορέσει ο εναγόμενος να αμυνθεί, αλλά και το Δικαστήριο να διατάξει τις επιβαλλόμενες αποδείξεις και να ελέγξει το κατά νόμο βάσιμο αυτών (ΑΠ 365/2000 ΕλλΔνη 41.1301). Η έλλειψη ή η ανεπαρκής ή ασαφής αναφορά κάποιου από τα γεγονότα αυτά, δηλαδή η αοριστία της αγωγής, συνιστά έλλειψη της με ποινή απαραδέκτου επιβαλλόμενης προδικασίας, η οποία ως αναγόμενη στη δημόσια τάξη εξετάζεται από το δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως και καθιστά την αγωγή απορριπτέα (ΑΠ 263/2005 ΕλλΔνη 2006.1345). Η αοριστία αυτή δεν μπορεί να συμπληρωθεί ούτε με τις προτάσεις ούτε με την παραπομπή σε άλλα έγγραφα, ούτε με την εκτίμηση των αποδείξεων (ΑΠ 1374/1994 ΕλλΔνη 37.683). Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρ. 297 και 298 ΑΚ, η υποχρέωση προς αποζημίωση περιλαμβάνει τη μείωση της περιουσίας (θετική ζημία) και το διαφυγόν κέρδος, δηλαδή εκείνο που προσδοκά κανείς με πιθανότητα σύμφωνα με τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις και, ιδίως, τα προπαρασκευαστικά μέτρα που έχουν ληφθεί. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα περιστατικά που προσδιορίζουν την προσδοκία ορισμένου κέρδους, με βάση την κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων πιθανότητα, καθώς επίσης οι ειδικές περιστάσεις και τα ληφθέντα προπαρασκευαστικά μέτρα πρέπει, κατ' άρθρ. 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, να εκτίθενται στην αγωγή. Δεν αρκεί δηλαδή απλή αφηρημένη επανάληψη των εκφράσεων του άρθρ. 298 ΑΚ, ούτε η αναφορά του συνολικά φερόμενου ως διαφυγόντος κέρδους, αλλά απαιτείται η εξειδικευμένη και λεπτομερής, κατά περίπτωση, μνεία των συγκεκριμένων περιστατικών, περιστάσεων και μέτρων που καθιστούν πιθανό το κέρδος ως προς τα επί μέρους κονδύλια και ιδιαίτερη επίκληση των κονδυλίων αυτών, ώστε να μπορεί να διαταχθεί απόδειξη (ΟΛΑΠ 20/1992 ΕλλΔνη 1992.1453, ΑΠ 390/2004 ΕλλΔνη 2005.1656, 849/2002 ΝοΒ 2003.49, ΕφΔωδ 115/2005 Τραπ. Νομ. Πληροφ. «ΝΟΜΟΣ»).

Με την από 14-7-2005 αγωγή, όπως παραδεκτά τη διόρθωσε με τις προτάσεις της (άρθρ. 224 ΚΠολΔ), η ενάγουσα ανώνυμη βιομηχανική εταιρία, που ασχολείται με την παραγωγή και εμπορία οικοδομικών χρωμάτων, εκθέτει τα εξής: Η ενάγουσα εταιρία είναι οιονεί καθολική διάδοχος της ανώνυμης βιομηχανικής εταιρίας με την επωνυμία «Ι Η Κ», με την οποία συγχωνεύθηκε με απορρόφηση. Κατά το χρονικό διάστημα από 21-7-2003 έως και 13-10-2003, η δικαιούχος της ενάγουσας σύναψε με την εναγόμενη εταιρία, που ασχολείται με την εισαγωγή από το εξωτερικό και μεταπώληση στην Ελλάδα πρώτων υλών οικοδομικών χρωμάτων, διαδοχικές συμβάσεις πωλήσεως του υλικού Szzz 807, δυνάμει των οποίων η τελευταία της πώλησε και παρέδωσε ποσότητα 24.000 κιλών, έναντι συνολικού τιμήματος 33.559,20 ευρώ. Το εν λόγω υλικό Szzz 807 είναι υλικό σύντηξης, το οποίο

χρησιμοποιείται ως πρόσθετο κατά την παραγωγή οικοδομικών χρωμάτων και η ιδιότητά του είναι να μειώνει σημαντικά την ελάχιστη θερμοκρασία σχηματισμού υμένος (φιλμ) των πλαστικών χρωμάτων, ώστε να επιτευχθεί η δημιουργία συνεκτικού φιλμ χρώματος, χωρίς αστοχίες, σε χαμηλές θερμοκρασίες εφαρμογής, ελλείψει δε της ιδιότητας αυτής, το πρόσθετο υλικό κατά το χρονικό διάστημα από 2-10-2003 μέχρι 15-12-2003, προκειμένου να παράγει τα περιγραφόμενα στην αγωγή κατ' είδος οικοδομικά χρώματα, συνολικής ποσότητας 500.504,85 κιλών, εκ των οποίων διέθεσε στην ελληνική αγορά 100.000 κιλά περίπου έως τις αρχές Δεκεμβρίου του έτους 2003. Περί τα μέσα Δεκεμβρίου του έτους 2003, η δικαιούχος της ενάγουσας δέχθηκε μαζικά παράπονα από πελάτες της ότι τα πωληθέντα από αυτήν οικοδομικά χρώματα, για την παραγωγή των οποίων είχε χρησιμοποιήσει το αγορασθέν από την εναγόμενη εταιρία υλικό Sadlex 807 δεν δημιουργούσαν συνεκτικό φιλμ, αλλά παρουσίαζαν τριχοειδείς ρηγματώσεις, οδηγώντας σε αστοχία προσφύσεως και αποκόλληση του χρώματος. Η ως άνω δικαιούχος της ενάγουσας έστειλε δείγματα των παραχθέντων οικοδομικών υλικών στο χημείο της, κατά την εξέταση των οποίων διαπιστώθηκε ότι το πρόβλημα δημιουργούσε η προσθήκη του υλικού Sadlex 807, καθόσον το εν λόγω υλικό δεν μείωσε σημαντικά την ελάχιστη θερμοκρασία σχηματισμού υμένος φιλμ των οικοδομικών χρωμάτων και, ως εκ τούτου, δεν τα προστάτευσε σε χαμηλές θερμοκρασίες εφαρμογής.

Ακολούθως, η δικαιούχος της ενάγουσας διαμαρτυρήθηκε στην εναγομένη για το πρόβλημα, αποστέλλοντας σε αυτήν δείγματα των παραχθέντων οικοδομικών χρωμάτων, προκειμένου να τα εξετάσει και η ίδια. Την 26-5-2004 η εναγόμενη ενημέρωσε τη δικαιούχο της ενάγουσας ότι, σύμφωνα με την παραγωγή του Szzz 807 ιταλική εταιρία S, από την οποία εισήγαγε η εναγόμενη το εν λόγω προϊόν στην Ελλάδα, το πρόβλημα οφειλόταν στο ότι το πωληθέν στη δικαιούχο της ενάγουσας υλικό εμφάνιζε μια άγνωστη ουσία, η οποία επηρέασε αρνητικά την απόδοσή του, ουσία που πιθανόν να είχε παρεισφρήσει κατά τη συσκευασία του ή τη χρήση του από τον πελάτη. Την 10-6-2004 η παραγωγός ιταλική εταιρία επιβεβαίωσε ότι το συγκεκριμένο προϊόν, που πώλησε η εναγόμενη στη δικαιούχο της ενάγουσας, ήταν ελαττωματικό, αναγνωρίζοντας εν μέρει την ευθύνη για το ελάττωμα αυτού. Στη συνέχεια, η δικαιούχος της ενάγουσας εξήυρε ως λύση για την αντιμετώπιση του προβλήματος, που έγινε δεκτή από την εναγομένη και την παραγωγό ιταλική εταιρία, να αγοράσει το πρόσθετο υλικό σύντηξης TEXzzz και να το προσθέσει στα οικοδομικά χρώματα, που είχε παραγάγει με τη χρήση του Szzz 807, το οποίο θα προσέδιδε σε αυτά την προσδοκούμενη αντοχή στις χαμηλές θερμοκρασίες, προκειμένου να διασωθούν και να μην αποσυρθεί η παρτίδα στο σύνολό της. Κατά τον τρόπο αυτό, η δικαιούχος της ενάγουσας ανάλωσε 4.990 κιλά των οικοδομικών χρωμάτων, που είχε παραγάγει με τη χρήση του Szzz 807, σε αναλογία 1%, δαπανώντας για το λόγο αυτό το ποσό του 1,06 ευρώ ανά κιλό του αγορασθέντος υλικού TEXzzz και συνολικά το ποσό των 5.289,40 ευρώ, κατά το οποίο και ζημιώθηκε αντίστοιχα λόγω του ελαττώματος του υλικού Szzz 807. Επίσης, για το άνοιγμα όλων των δοχείων συσκευασίας, την προσθήκη του TEXzzz και το

επανακλείσιμο των δοχείων, η δικαιούχος της ενάγουσας ζημιώθηκε κατά ποσό των 49.981,75 ευρώ, που δαπάνησε για το κόστος εργατικών και καταναλώσεως ηλεκτρικού ρεύματος αναδευτήρα. Περαιτέρω, δοθέντος ότι την ανωτέρω τεχνική λύση δεν αποδέχθηκαν όλοι οι πελάτες της δικαιούχου της ενάγουσας, η τελευταία υποχρεώθηκε να δεχθεί ορισμένες επιστροφές των οικοδομικών χρωμάτων, που τους είχε πωλήσει και είχαν παραχθεί με το ελαττωματικό υλικό Szzz 807. Για το λόγο αυτό ζημιώθηκε κατά το ποσό των 27.685,80 ευρώ, που αντιστοιχεί στην αξία των αναφερόμενων στην αγωγή πιστωτικών τιμολογίων, τα οποία εξέδωσε κατά το χρονικό διάστημα από τον Ιανουάριο του έτους 2004 έως και τον Ιούνιο του έτους 2005 στα ονόματα των πελατών της, που της επέστρεψαν τα ελαττωματικά οικοδομικά χρώματα. Εξάλλου, λόγω του ότι ένα μέρος των παραχθέντων με το ελαττωματικό υλικό Szzz 807 οικοδομικών χρωμάτων διατέθηκε στην αγορά και χρησιμοποιήθηκε, η δικαιούχος της ενάγουσας διέθεσε αντί αποζημίωσης απευθείας στους τελικούς καταναλωτές ή στους εμπόρους λιανικής πώλησεως κατά το χρονικό διάστημα από τον Ιανουάριο του έτους 2004 έως και τον Ιούλιο του έτους 2004 νέα οικοδομικά χρώματα χωρίς χρέωση, συνολικής αξίας 34.153,90 ευρώ, υπέστη δε αντίστοιχη οικονομική ζημία. Τέλος, εξαιτίας του γεγονότος ότι η δικαιούχος της ενάγουσας διέθεσε στην αγορά τόσο μεγάλη παρτίδα ελαττωματικών χρωμάτων λόγω της χρήσεως του ελαττωματικού υλικού Szzz 807, η εικόνα της επηρεάστηκε αρνητικά, με αποτέλεσμα να αποτραπεί η προσδοκώμενη κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων κατά το έτος 2004 αύξηση κατά 20% των πωλήσεών της και να απωλέσει αναμενόμενα για το έτος αυτό κέρδη, συνολικού ποσού 202.244,55 ευρώ, υφιστάμενη αντίστοιχη αποθετική ζημία. Κατά τον τρόπο αυτό, η δικαιούχος της ενάγουσας υπέστη συνολική ζημία ποσού 319.355,10 ευρώ (5.289,40 ευρώ + 49.981,75 ευρώ + 27.685,80 ευρώ + 34.153,90 ευρώ + 202.244,55 ευρώ), για την αποκατάσταση της οποίας ευθύνεται η υπαίτια εναγόμενη πωλήτρια εταιρία, καθόσον το πωληθέν υλικό SZZZ 807 δεν είχε κατά το χρόνο της μεταβάσεως του κινδύνου στην αγοράστρια τη συμφωνημένη από τους συμβαλλόμενους ιδιότητα να προσδίδει στο οικοδομικό χρώμα αντοχή σε χαμηλές θερμοκρασίες (κάτω από επτά βαθμούς), άλλως είχε πραγματικό ελάττωμα λόγω της ελλείψεως της ιδιότητας του αυτής, γεγονός που γνώριζε η εναγόμενη και, σε κάθε περίπτωση, όφειλε να βεβαιωθεί ότι το πωλούμενο πράγμα δεν είχε ελάττωμα. Την έλλειψη της εν λόγω ιδιότητας αγνοούσε η δικαιούχος της ενάγουσας χωρίς υπαιτιότητάς της, διαφορετικά δεν θα είχε προβεί στην αγορά του παραπάνω ελαττωματικού υλικού και δεν θα είχε υποστεί τη συνδεόμενη αιτιωδώς με την αγορά ζημία της. Με βάση τα ανωτέρω, η ενάγουσα ζητεί να υποχρεωθεί η εναγόμενη με προσωρινά εκτελεστή απόφαση να της καταβάλει το ως άνω ποσό των 319.355,10 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της επιδόσεως της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση και να καταδικαστεί στη δικαστική δαπάνη της. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αγωγή, για το παραδεκτό της συζητήσεως της οποίας α) έχει καταβληθεί το ανάλογο για το κατανηφιστικό αίτημά της τέλος δικαστικού ενσήμου με τα πρόσθετα τέλη υπέρ τρίτων (βλ. τα υπ' αριθμ. 155645,

075321, 012068, 012069, 012072, 012073, 012074, 012075, 012076, 012077, 012078, 012079, 012080 και 012081 δικαστικά ένσημα με τα επικολληθέντα σε αυτά ένσημα ΤΝ και ΤΠΔΑ) και β) προηγήθηκε απόπειρα εξωδικαστικής επίλυσεως της διαφοράς (βλ. την από 8-11-2005 μονομερή δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της ενάγουσας), εισάγεται αρμοδίως για εκδίκαση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδίου για την εκδίκασή της (άρθρ. 18 παρ. 1, 25 παρ. 2 και 33 ΚΠολΔ). Πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη νομική σκέψη της παρούσας, η έλλειψη της ως άνω ιδιότητας του επίδικου πωληθέντος υλικού SZZZ 807, κατ' εκτίμηση της αγωγής, δεν συνιστά έλλειψη συνομολογημένης ιδιότητας, αλλά πραγματικό ελάττωμα, καθόσον η ενάγουσα δεν επικαλείται πραγματικά περιστατικά, σύμφωνα με τα οποία η εναγόμενη πωλήτρια εταιρία προέβη σε συγκεκριμένη δήλωση στην αγοράστρια εταιρία ως προς την ύπαρξη της συγκεκριμένης ιδιότητας, αναλαμβάνοντας την ευθύνη της ελλείψεώς της. Περαιτέρω, το αίτημα της αγωγής να υποχρεωθεί η εναγόμενη καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 49.981,75 ευρώ ως αποζημίωση για το ποσό, που η δικαιούχος της δαπάνησε για το κόστος εργατικών και καταναλώσεως ηλεκτρικού ρεύματος αναδευτήρα, προκειμένου να προσθέσει στα παραχθέντα με τη χρήση του SZZZ 807 οικοδομικά χρώματα το υλικό TZZZ, προβάλλεται αορίστως και πρέπει να απορριφθεί. Και τούτο διότι η ενάγουσα δεν διευκρινίζει ποίο ειδικότερο ποσό αντιστοιχεί στο κόστος αναλώσεως ηλεκτρικού ρεύματος και ποίο στο κόστος εργατικών, τα οποία, άλλωστε, ουδόλως προσδιορίζει, αφού δεν αναφέρει τον αριθμό των απαιτούμενων εργατών, τις ημέρες της απαιτούμενης εργασίας τους και το ύψος της αμοιβής κάθε εργάτη, καθώς και την ποσότητα του ηλεκτρικού ρεύματος, που καταναλώθηκε, και την τιμή αυτού ανά μονάδα, προκειμένου να διαπιστωθεί η βασιμότητα του σχετικού αιτήματος. Εξάλλου, αόριστο και απορριπτέο είναι και το αίτημα της αγωγής να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει το ποσό των 27.685,80 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στη ζημία, που υπέστη η δικαιούχος της ενάγουσας από επιστροφές ελαττωματικών οικοδομικών χρωμάτων, καθόσον για τον προσδιορισμό του ποσού αυτού, η ενάγουσα αναφέρει μόνο τους αριθμούς των σχετικών πιστωτικών τιμολογίων, που εξεδόθησαν μετά την επιστροφή των ελαττωματικών χρωμάτων, τις ημερομηνίες των τιμολογίων, τα ονόματα των πελατών, το είδος των επιστραφέντων χρωμάτων και τη συνολική αξία του εκάστοτε πιστωτικού τιμολογίου, χωρίς να αναφέρει τις ποσότητες των επιστραφέντων χρωμάτων και την επιμέρους αξία τους ανά τεμάχιο λ.χ. κιλό, προκειμένου να διαπιστωθεί αν πράγματι η συνολική αξία τους ανέρχεται στο αιτούμενο ποσό των 27.685,80 ευρώ. Επιπλέον, το αίτημα της αγωγής να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει το ποσό των 34.153,90 ευρώ ως αποζημίωση για τη δαπάνη, στην οποία υποβλήθηκε η δικαιούχος της ενάγουσας, αφού υποχρεώθηκε να διαθέσει χωρίς χρέωση σε πελάτες της νέα οικοδομικά χρώματα προς αποκατάσταση της ζημίας τους από τη χρήση των ελαττωματικών χρωμάτων, είναι αόριστο και πρέπει, ομοίως, να απορριφθεί. Και τούτο διότι, πέραν του ότι η ενάγουσα ουδόλως προσδιορίζει το είδος της ζημίας, που υπέστησαν οι πελάτες της από τη χρήση των ελαττωματικών

χρωμάτων, προκειμένου να διαπιστωθεί αν πράγματι ήταν αναγκαία η αποζημίωσή τους με τη δωρεάν σε αυτούς παροχή των αναφερόμενων στην αγωγή χρωμάτων, αναφέρει μόνο τους αριθμούς και ημερομηνίες των σχετικών τιμολογίων, που εξεδόθησαν για τα δωρεάν χορηγούμενα χρώματα, τα ονόματα των πελατών, το είδος των επιστραφέντων χρωμάτων και τη συνολική αξία αυτών ανά τιμολόγιο και πελάτη, χωρίς να διευκρινίζει τις ποσότητες των χορηγηθέντων χρωμάτων και την επιμέρους αξία αυτών ανά τεμάχιο λ.χ. κιλό, προκειμένου να διαπιστωθεί αν πράγματι η συνολική αξία τους ανέρχεται στο αιτούμενο ποσό των 34.153,90 ευρώ. Επίσης, το αίτημα της αγωγής να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 202.244,55 ευρώ λόγω διαφυγόντων κερδών εξαιτίας της μειώσεως των αναμενόμενων πωλήσεων αυτής κατά το έτος 2004 πάσχει αοριστίας και πρέπει να απορριφθεί. Ειδικότερα, για τη θεμελίωση του ως άνω αιτήματός της, η ενάγουσα εκθέτει ότι ο κύκλος των εργασιών της δικαιοπαρόχου της εταιρίας αυξανόταν προοδευτικά από το έτος 2001 έως και το έτος 2003 κατά μέσο όρο σε ποσοστό 21,77% ετησίως, με αποτέλεσμα, λόγω της καλής εικόνας της στην αγορά, να προσδοκά κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων για το έτος 2004 αύξηση των πωλήσεών της κατά ποσοστό 1,32% σε σχέση με εκείνες του έτους 2003, ανερχόμενες μόλις στο ποσό 19.207.000 ευρώ. Ακολούθως, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι οι πωλήσεις σε σχέση με τις προσδοκώμενες μειώθηκαν κατά 4.418.600, με αποτέλεσμα τα διαφυγόντα κέρδη της εταιρίας να ανέρχονται προ φόρων στο ποσό 311.145 ευρώ και μετά φόρων στο ποσό 202.244,55 ευρώ. Ωστόσο, η ενάγουσα δεν παραθέτει στην αγωγή της τα στοιχεία εκείνα, που καθιστούν πιθανή την πραγματοποίηση των ως άνω διαφυγόντων κερδών, αφού δεν προσδιορίζει ποια ειδικότερα μέτρα θα λάμβανε, πέραν της επικαλούμενης καλής εικόνας της στην αγορά και των αυξανόμενων πωλήσεών της, ώστε να είναι βέβαιο ότι οι πωλήσεις της για το έτος 2004 θα αυξάνονταν συγκριτικά με εκείνες του έτους 2003 κατά ποσοστό 20%, ούτε πώς ακριβώς θα προέκυπταν καθαρά κέρδη ποσού 202.244,55 ευρώ από τις εν λόγω αυξημένες πωλήσεις. Επομένως, σύμφωνα και με όσα εκτέθηκαν στη νομική σκέψη της παρούσας, το ως άνω αίτημα είναι απορριπτέο, αφού δεν εξειδικεύονται στην αγωγή τα αναγκαία πραγματικά περιστατικά, με βάση τα οποία η δικαιοπάροχος της ενάγουσας θα αποκόμιζε για το έτος 2004 κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων διαφυγόντα κέρδη ύψους 202.244,55 ευρώ. Κατά το απομένον αίτημα να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 5.289,40 ευρώ, η αγωγή είναι επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρ. 361, 513 επ., 534, 535, 345 και 346 ΑΚ, 907, 908 παρ. 1 και 176 ΚΠολΔ και, συνεπώς, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Από την 1-3-2002 τέθηκε σε ισχύ ο υπ' αριθμ. 44/2001 Κανονισμός (ΕΚ) του Συμβουλίου της 22-12-2000 «Για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις», ο οποίος αντικατέστησε τη Σύμβαση των Βρυξελλών κατά το ισχύον σήμερα πεδίο εφαρμογής. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 2 παρ. 1 του εν λόγω Κανονισμού, τα πρόσωπα, που έχουν την

κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους, ενάγονται, όσον αφορά αστικές και εμπορικές υποθέσεις (άρθρ. 1), ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους, ενώ, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 3 παρ. 1, τα ως άνω πρόσωπα μπορούν να εναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους μόνο σύμφωνα με τους κανόνες του Κανονισμού αυτού. Ακολούθως, κατά τη διάταξη του άρθρ. 5 παρ. 1 εδ. α και β του ανωτέρω Κανονισμού, πρόσωπο, που έχει την κατοικία στο έδαφος κράτους μέλους, μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος και δη, ως προς τις διαφορές από σύμβαση, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου, όπου εκπληρώθηκε ή οφείλει να εκπληρωθεί η παροχή, ο οποίος, σε περίπτωση πωλήσεως εμπορευμάτων, εφόσον δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, θεωρείται ο τόπος του κράτους μέλους όπου, δυνάμει της συμβάσεως, έγινε ή έπρεπε να γίνει η παράδοση των εμπορευμάτων. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρ. 6 παρ. 2, το ανωτέρω πρόσωπο μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος αν πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή ή άλλη προσεπίκληση ενώπιον του δικαστηρίου της κύριας δίκης. Περαιτέρω, η Σύμβαση της Ρώμης της 19-6-1980 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, που ισχύει στα κράτη μέλη, που την έχουν κυρώσει από 1-4-1991, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, που την κύρωσε με το Ν. 1792/1988, θεσπίζει ομοιόμορφους κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, οι οποίοι υποκαθιστούν εξ ολοκλήρου τα επιμέρους εθνικά δίκαια. Κατά τη διάταξη του άρθρ. 4 παρ. 1 της εν λόγω Συμβάσεως, στο μέτρο που το εφαρμοστέο στη σύμβαση δίκαιο δεν έχει επιλεγεί, η σύμβαση διέπεται από το δίκαιο του κράτους, με το οποίο συνδέεται στενότερα (βλ. και άρθρ. 25 ΑΚ, όπου εφαρμοστέο κρίνεται το δίκαιο, που αρμόζει στη σύμβαση από το σύνολο των ειδικών συνθηκών), ενώ κατά την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, τεκμαίρεται ότι η σύμβαση συνδέεται στενότερα με τη χώρα, όπου ο συμβαλλόμενος, που οφείλει να εκπληρώσει τη χαρακτηριστική παροχή έχει, κατά το χρόνο της σύναψης της συμβάσεως, τη συνήθη διαμονή ή κύρια εγκατάστασή του ή, αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο, την κεντρική διοίκησή του. Από τις παραπάνω διατάξεις συνάγεται ότι, στην περίπτωση που τα συμβαλλόμενα μέρη παρέλειψαν να ορίσουν ρητά ή σιωπηρά το εφαρμοστέο στη σύμβαση τους δίκαιο, εφαρμοστέο είναι το δίκαιο, που συνδέεται στενότερα προς τη σύμβαση, το οποίο και ανευρίσκεται με την εφαρμογή του συνδέσμου της χαρακτηριστικής παροχής και του τόπου συνήθους διαμονής, κύριας εγκαταστάσεως ή κεντρικής διοικήσεως του προσώπου. Χαρακτηριστική παροχή είναι εκείνη, που δίνει σε κάθε μία ειδική σύμβαση το χαρακτήρα της, που προσδιορίζει δηλαδή τη σύμβαση και τη ξεχωρίζει από τις άλλες. Σε μία σύμβαση πωλήσεως, η παροχή χαρακτηρίζεται από τον τόπο, όπου ο πωλητής έχει την κύρια εγκατάστασή του (ΕφΘεσ 324/2002 ΕπισκΕμπΔ 2002.544). Κατόπιν των ανωτέρω, στην περίπτωση πωλήσεως κινητού, που καταρτίστηκε μεταξύ ιταλικής εταιρίας (πωλήτριας) και ελληνικής εταιρίας (αγοράστριας), αν δεν προσδιορίστηκε συμβατικά από τα μέρη το εφαρμοστέο δίκαιο, θα εφαρμοστεί το δίκαιο, που συνδέεται στενότερα με την ως άνω ενοχική σύμβαση, το οποίο τεκμαίρεται ότι είναι το ιταλικό δίκαιο, ως το δίκαιο της χώρας, όπου ο συμβαλλόμενος, που όφειλε να εκπληρώσει τη χαρακτηριστική παροχή, δηλαδή η

πωλήτρια ιταλική εταιρία, έχει την κύρια εγκατάστασή της (ΠΠΘεσ 22513/2003 Τραπ. Νομ. Πληροφ. «ΝΟΜΟΣ»). Το εν λόγω ιταλικό δίκαιο, προκειμένου περί πωλήσεως κινητών που καταρτίστηκε μετά την 1-1-1998, οπότε άρχισε να εφαρμόζεται στην Ιταλία η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών της 11-4-1980 για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων (Σύμβαση της Βιέννης ή CISG), είναι αυτό της προαναφερόμενης συμβάσεως, η οποία έχει κυρωθεί στην Ελλάδα με το Ν. 2532/1997 και ισχύει από την 1-2-1999. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρ. 1 παρ. 1 β της ως άνω Συμβάσεως, αυτή εφαρμόζεται σε συμβάσεις πωλήσεως κινητών πραγμάτων μεταξύ μερών, που έχουν εγκατάσταση σε διάφορα κράτη, όταν οι κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου υποδεικνύουν ως εφαρμοστέο το δίκαιο συμβαλλόμενου κράτους. Με βάση τα προεκτιθέμενα, το δίκαιο αυτό προσδιορίζεται από τον τόπο εκπληρώσεως της παροχής, που καθορίζεται πρωταρχικά από τη βούληση των συμβαλλομένων (*lex voluntatis*) και, ελλείψει αυτής, από τις διατάξεις των άρθρ. 31 και 57 της εν λόγω Συμβάσεως, που ισχύουν ως εσωτερικό δίκαιο ελλείψει αντίθετης συμφωνίας των συμβαλλομένων (άρθρ. 6 αυτής). Στο άρθρ. 31 παρ. α, β και γ της Συμβάσεως, που ρυθμίζει στην ουσία την κατάρτιση της πωλήσεως, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών και τις συνέπειες αθετήσεώς τους (άρθρ. 4), προβλέπεται ότι, εφόσον δεν υπάρχει συμφωνία εκπληρώσεως σε περίπτωση μεταφοράς αυτών συντελείται στον τόπο, όπου αυτά παραδίδονται στον πρώτο μεταφορέα, ενώ, αν δεν υπάρχει μεταφορά, ο τόπος εκπληρώσεως της παροχής του πωλητή ταυτίζεται με τον τόπο κατασκευής ή παραγωγής των εμπορευμάτων και, σε περίπτωση αμφιβολίας, ως τόπος παραδόσεως των εμπορευμάτων θεωρείται ο τόπος, όπου βρίσκεται η εγκατάσταση του πωλητή. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρ. 35 παρ. 1 της Συμβάσεως, ο πωλητής έχει την κύρια συμβατική υποχρέωση να παραδώσει στον αγοραστή πράγμα, που να ανταποκρίνεται από άποψη ποσότητας, ποιότητας, είδους ή συσκευασίας στο συμφωνημένο ή συνήθη σκοπό χρήσεώς του. Παράλληλα, στην παρ. 2 του άρθρ. 35 απαριθμούνται τα αντικειμενικά και υποκειμενικά κριτήρια, τα οποία και στο πλαίσιο του ΑΚ χρησιμοποιούνται για τον εννοιολογικό προσδιορισμό των πραγματικών ελαττωμάτων, ενώ παραμένει δυνατή και η συνομολόγηση ιδιοτήτων, που η τυχόν έλλειψη τους δεν θα κρινόταν ως έλλειψη ανταποκρίσεως του αγαθού προς τις απαιτήσεις της συμβάσεως. Επιπλέον, όπως προκύπτει από τα άρθρ. 45, 46, 50 και 49 της Συμβάσεως της Βιέννης, αν ο πωλητής δεν εκπληρώνει οποιαδήποτε από τις υποχρεώσεις του, που απορρέουν από τη σύμβαση της πωλήσεως, ο αγοραστής μπορεί να απαιτήσει από τον πωλητή την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του, να άρει τη μη ανταπόκριση στη σύμβαση με διάρθωση, εκτός αν αυτό δεν είναι εύλογο υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, να ζητήσει μείωση του τιμήματος, ανεξάρτητα αν το τίμημα έχει ήδη καταβληθεί ή όχι, να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση υπό προϋποθέσεις, καθώς και να απαιτήσει αποζημίωση ανεξαρτήτως αν άσκησε ήδη άλλο από τα παρεχόμενα σε αυτόν δικαιώματα. Όσον αφορά την έκταση και το περιεχόμενο της αξίωσης αποζημιώσεως, το άρθρ. 74 ορίζει ότι η οφειλόμενη αποζημίωση συνίσταται σε ποσό ίσο προς τη ζημία, που υπέστη το άλλο μέρος ως

αποτέλεσμα της αθετήσεως.

Με την αγωγή από 27-1-2006 ανακοίνωση δίκης προσεπίκληση παρεμπίπτουσα αγωγή, όπως η ανακοινώσουσα δίκη προσεπικαλούσα παρεμπιπτόντως ενάγουσα την περιόρισε παραδεκτά με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της στο ακροατήριο (άρθρ. 223 ΚΠολΔ), που καταχωρήθηκε στα από 5-12-2007 πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως του Δικαστηρίου τούτου και συμπεριλήφθηκε στις νόμιμα κατατεθείσες προτάσεις της, και τη διευκρίνισε με τις προτάσεις της (άρθρ. 224 ΚΠολΔ), η τελευταία, εναγόμενη στην από 14-7-2005 αγωγή εισαγωγική εταιρία, ανακοινώνει στην προαναφερόμενη ιταλική εταιρία με την επωνυμία «S » την ανοιχθείσα με την από 14-7-2005 αγωγή δίκη και την προσεπικαλεί σε παρέμβαση, επικαλούμενη ότι από αυτήν, αρχική πωλήτρια του υλικού SZZZ 807, δικαιούται να απαιτήσει αποζημίωση σε περίπτωση ευδοκιμήσεως της από 14-7-2005 αγωγής εναντίον της, ζητεί δε να αναγνωρίσει ότι η καθ' ής η ανακοίνωση δίκης προσεπικαλούμενη παρεμπιπτόντως εναγόμενη οφείλει να της καταβάλει ως αποζημίωση με βάση τη συναφθείσα μεταξύ τους σύμβαση πώλησεως το συνολικό ποσό, που θα υποχρεωθεί η ίδια να καταβάλει στην ενάγουσα εταιρία «N ΕΛΛΑΣ Α», πλέον τόκων και δικαστικών εξόδων, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και έως την πλήρη εξόφληση και να καταδικαστεί η προσεπικαλούμενη παρεμπιπτόντως εναγομένη στη δικαστική δαπάνη της. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η ανακοίνωση δίκης προσεπίκληση παρεμπίπτουσα αγωγή εισάγεται παραδεκτά προς συζήτηση κατά την τακτική διαδικασία ενώπιον του αρμοδίου καθ' ύλην και κατά τόπον Δικαστηρίου αυτού (άρθρ. 18 παρ. 1 και 31 παρ. 1 ΚΠολΔ), που έχει διεθνή δικαιοδοσία για την εκδίκασή της σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας (άρθρ. 6 παρ. 2 του υπ' αριθμ. 44/2001 Κανονισμού του Συμβουλίου της 22-12-2000 «Για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις»), απορριπτόμενης της περί του αντιθέτου ενστάσεως της καθ' ής η ανακοίνωση δίκη προσεπικαλούμενης παρεμπιπτόντως εναγομένης. Πρέπει να σημειωθεί ότι για το παραδεκτό της συζητήσεως αυτής προηγήθηκε απόπειρα εξωδικαστικής επιλύσεως της διαφοράς (βλ. την από 13-11-2007 μονομερή δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της ανακοινώσουσας δίκη προσεπικαλούσας παρεμπιπτόντως ενάγουσας), παρότι η τήρηση της ανωτέρω προδικασίας δεν είναι υποχρεωτική για τη συζήτησή της (άρθρ. 214Α αριθμ. 10 ΚΠολΔ). Επίσης, η ανακοίνωση δίκης - προσεπίκληση παρεμπίπτουσα αγωγή είναι επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, απορριπτόμενων ως αβάσιμων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της καθ' ής η ανακοίνωση δίκης προσεπικαλούμενης παρεμπιπτόντως εναγομένης. Στηρίζεται δε στις διατάξεις των άρθρ. 6 παρ. 2 του υπ' αριθμ. 44/2001 Κανονισμού του Συμβουλίου και 70, 88, 89, 91, 92 και 176 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρ. 4, 31, 35, 45, 74 και 78 της Σύμβασης της Βιέννης, σύμβαση που συνιστά, με βάση όσα προεκτέθηκαν στη νομική σκέψη της παρούσας, το εφαρμοστέο στην προκείμενη περίπτωση ιταλικό δίκαιο, καθόσον, όπως επικαλούνται τόσο η παρεμπιπτόντως ενάγουσα όσο και η παρεμπιπτόντως εναγομένη, τόπος εκπληρώσεως της παροχής της πωλήτριας

(παραδόσεως των πωληθέντων εμπορευμάτων) ήταν η Ιταλία και τα μέρη δεν επέλεξαν εφαρμοστέο δίκαιο αναφορικά με τη σύμβαση πώλησεως. Επισημαίνεται ότι η Σύμβαση της Βιέννης αποτελεί εσωτερικό δίκαιο λόγω της κυρώσεώς της από την Ελλάδα και είναι γνωστή στο Δικαστήριο τούτο, απορριπτόμενου ως αβάσιμου του αιτήματος της παρεμπιπτόντως εναγομένης να αναβληθεί η έκδοση οριστικής αποφάσεως και να διαταχθούν αποδείξεις περί το εφαρμοστέο ιταλικό δίκαιο. Κατόπιν τούτων, η ως άνω ανακοίνωση δίκης προσεπίκληση παρεμπίπτουσα αγωγή πρέπει, συνεκδικαζόμενη με την από 14-7-2005 αγωγή, να ερευνηθεί ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της. Περαιτέρω, με την από 14-12-2006 πρόσθετη παρέμβαση, η προσθέτως παρεμβαίνουσα ιταλική εταιρία με την επωνυμία «S » παρεμβαίνει υπέρ της εναγομένης και κατά της ενάγουσας στην από 14-7-2005 αγωγή, επικαλούμενη ότι έχει έννομο συμφέρον, καθόσον η έκβαση της δίκης μπορεί να δημιουργήσει γι' αυτήν νομικές υποχρεώσεις έναντι της εναγομένης, και ζητεί να απορριφθεί η αγωγή και να καταδικαστεί η ενάγουσα στη δικαστική δαπάνη της. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η εν λόγω πρόσθετη παρέμβαση παραδεκτά ασκήθηκε ενώπιον του αρμοδίου καθ' ύλην και κατά τόπον Δικαστηρίου αυτού (άρθρ. 18 παρ. 1, 31 παρ. 1, 80, 81, 82, 84 και 176 ΚΠολΔ). Πρέπει, συνεπώς, να ερευνηθεί περαιτέρω, συνεκδικαζόμενη με την από 14-7-2005 αγωγή και την από 27-1-2006 ανακοίνωση δίκης προσεπίκληση παρεμπίπτουσα αγωγή.

Από τις καταθέσεις των μαρτύρων, οι οποίοι εξετάστηκαν ενόρκως στο ακροατήριο ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που περιέχονται στα από 5-12-2007 πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως αυτού, τις υπ' αριθμ. 17560 και 17561/13-11-2007 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, που νόμιμα προσκομίζει με επίκληση η ενάγουσα και λήφθηκαν νόμιμα για να χρησιμοποιηθούν από την αυτήν στην παρούσα δίκη προς απόδειξη της από 14-7-2005 αγωγής της μετά από προηγούμενη κλήση της εναγομένης και της προσθέτως παρεμβαίνουσας (βλ. αντίστοιχα τις υπ' αριθμ. 4723 και 4724/8-11-2007 εκθέσεις επιδόσεως του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Πειραιά Χαράλαμπου Βασιλόπουλου), την υπ' αριθμ. 17516/12-11-2007 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, που νόμιμα προσκομίζει με επίκληση η εναγομένη ανακοινώσουσα δίκη προσεπικαλούσα παρεμπιπτόντως ενάγουσα και λήφθηκε νόμιμα για να χρησιμοποιηθεί από αυτήν στην παρούσα δίκη προς απόκρουση της από 14-7-2005 αγωγής εναντίον της και προς απόδειξη της από 27-1-2006 ανακοίνωσης δίκης προσεπίκλησης παρεμπίπτουσας αγωγής της μετά από προηγούμενη κλήση της ενάγουσας και της καθ' ής η ανακοίνωση δίκης προσεπικαλούμενης παρεμπιπτόντως εναγομένης προσθέτως παρεμβαίνουσας (βλ. αντίστοιχα τις υπ' αριθμ. 2872B και 2886B /6-11-2007 εκθέσεις επιδόσεως του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Δημητρίου Μπασμάνου), τις υπ' αριθμ. 4463, 4464 και 4465/5-11-2007 ένορκες βεβαιώσεις (δηλώσεις) ενώπιον της Γενικής Προξένου του Ελληνικού Γενικού Προξενείου στο Μιλάνο Ιταλίας, που νόμιμα προσκομίζει με επίκληση η προσθέτως παρεμβαίνουσα καθ' ής η ανακοίνωση δίκης προσεπικαλούμενη παρεμπιπτόντως εναγομένη και λήφθηκαν νόμιμα για να χρησιμοποιηθούν από αυτήν στην παρούσα

δίκη προς απόκρουση των από 14-7-2005 αγωγής εναντίον της ανακοινώσουσας δίκης προσεπικαλούσας παρεμπιπτόντως ενάγουσας και από 27-1-2006 ανακοίνωσης δίκης προσεπικλήσης παρεμπιπτούσας αγωγής εναντίον της μετά από προηγούμενη κλήση της ενάγουσας καθ' ής η πρόσθετη παρέμβαση και της εναγομένης ανακοινώσουσας δίκης προσεπικαλούσας- παρεμπιπτόντως ενάγουσας υπέρ ης η πρόσθετη παρέμβαση (βλ. αντίστοιχα τις υπ' αριθμ. 6609B και 6610B /15-10-2007 εκθέσεις επιδόσεως του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Βασιλείου Κουσιαφέ), σε συνδυασμό με όλα τα έγγραφα, που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα εταιρία παραγωγής και εμπορίας οικοδομικών χρωμάτων είναι οιοική καθολικής διάδοχος της ανώνυμης βιομηχανικής εταιρίας με την επωνυμία «I H K », με την οποία συγχωνεύθηκε με απορρόφηση το Δεκέμβριο του έτους 2004 (βλ. το υπ' αριθμ. 15252/31-12-2004 ΤΑΕ και ΕΠΕ ΦΕΚ). Κατά το χρονικό διάστημα από 21-7-2003 έως κι 13-10-2003, η δικαιούχος της ενάγουσας σύναψε κατά με την εναγόμενη εταιρία, που ασχολείται με την εισαγωγή από το εξωτερικό και μεταπώληση στην Ελλάδα πρώτων υλών οικοδομικών χρωμάτων, διαδοχικές συμβάσεις πώλησεως του υλικού SZZZ 807, δυνάμει των οποίων η τελευταία της πώλησε και παρέδωσε ποσότητα 22.000 κιλών έναντι συνολικού τιμήματος 27.564,80 ευρώ (βλ. α) το υπ' αριθμ. ΑΤ 1129/21-7-2003 τιμολόγιο πώλησεως μετά του συνημμένου σε αυτό από 17-7-2003 δελτίου αποστολής, που αφορούν σε ποσότητα 2.000 κιλών έναντι του συνολικού τιμήματος 2.525,20 ευρώ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ, β) το υπ' αριθμ. Α 3168/25-7-2003 τιμολόγιο πώλησεως δελτίο αποστολής, που αφορά σε ποσότητα 2.000 κιλών έναντι συνολικού τιμήματος 2.525,20 ευρώ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ, γ) το υπ' αριθμ. ΑΤ 1604/29-8-2003 τιμολόγιο πώλησεως μετά του συνημμένου σε αυτό από 29-8-2003 δελτίου αποστολής, που αφορούν σε ποσότητα 2.000 κιλών έναντι συνολικού τιμήματος 2.501,60 ευρώ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ, δ) το υπ' αριθμ. ΑΤ 2087/22-9-2003 τιμολόγιο πώλησεως μετά του συνημμένου σε αυτό από 19-9-2003 δελτίου αποστολής, που αφορούν σε ποσότητα 8.000 κιλών έναντι του συνολικού τιμήματος 10.006,40 ευρώ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ και ε) το υπ' αριθμ. ΑΤ 2586/14-10-2003 τιμολόγιο πώλησεως μετά του συνημμένου σε αυτό από 13-10-2003 δελτίου αποστολής, που αφορούν σε ποσότητα 8.000 κιλών έναντι συνολικού τιμήματος 10.006,40 ευρώ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ). Πρόκειται για βοηθητικό υλικό σύντηξης, που εφαρμόζεται σε διακοσμητικές επιχρίσεις σε σύνηθες ποσοστό προσθήκης 0,5% - 1% στη συνολική διαμόρφωση για τη βελτίωση της παραγωγής ταινιών σε υδατοδιαλυτές επιχρίσεις κατά τη διάρκεια του σταδίου αποξηράνσεως, ακόμη και σε χαμηλές θερμοκρασίες (βλ. τις έντυπες προδιαγραφές αυτού, που προσκομίζουν οι διάδικοι σε μετάφραση). Το εν λόγω υλικό SZZZ 807, παραγωγής της ιταλικής εταιρείας «S » (ήδη προσθέτως παρεμβαίνουσας), εισήγαγε στην Ελλάδα η εναγόμενη υπέρ ης η πρόσθετη παρέμβαση απευθείας από την παραγωγό, συσκευασμένο σε ειδικά βαρέλια των 220 λίτρων, και το διέθετε στη μορφή αυτή στην αγορά, χωρίς να επεμβαίνει στο περιεχόμενο ή τη συσκευασία του,

η δε δικαιούχος της ενάγουσας το αγόρασε για πρώτη φορά με σκοπό να το χρησιμοποιήσει ως πρόσθετο στα πλαστικά οικοδομικά χρώματα, που παρήγαγε, προκειμένου να βελτιώσει την αποτελεσματικότητά τους κατά το στέγνωμα σε χαμηλές θερμοκρασίες, δηλαδή μικρότερες των 15 βαθμών κελσίου (βλ. την κατάθεση του μάρτυρα της ενάγουσας Γ Λ στα από 5-12-2007 πρακτικά δημόσιας συνεδρίασεως του Δικαστηρίου τούτου). Πράγματι, η δικαιούχος της ενάγουσας χρησιμοποίησε το αγορασθέν από την εναγομένη ως άνω υλικό ως πρόσθετο σε ποσοστό 2% επί των χρωμάτων παραγωγής της κατά το χρονικό διάστημα από 2-10-2003 μέχρι 15-12-2003, χωρίς προηγουμένως να ελέγξει δοκιμαστικά την αποτελεσματικότητα των συγκεκριμένων παρτίδων (υπ' αριθμ. 24035 και 24036), προκειμένου αν παράγει διαφόρων ειδών οικοδομικά χρώματα, συνολικής ποσότητας 500 περίπου τόνων, εκ των οποίων διέθεσε στην ελληνική αγορά 100 τόνους περίπου, ενώ η λοιπή ποσότητα παρέμεινε στις εγκαταστάσεις της. Περαιτέρω, το Δεκέμβριο του έτους 2003, η δικαιούχος της ενάγουσας δέχθηκε παράπονα από τους πελάτες της και τους τελικούς καταναλωτές, που χρησιμοποίησαν τα οικοδομικά χρώματα, τα οποία είχαν παραχθεί από αυτήν με τη χρήση του υλικού SZZZ 807, ότι κατά την εφαρμογή των χρωμάτων σε θερμοκρασίες μικρότερες των 7 βαθμών κελσίου δεν ήταν δυνατή η δημιουργία συνεκτικού φιλμ, με αποτέλεσμα το κρακελάρισμα (τριχοειδείς ρηγματώσεις) και την καταστροφή του φιλμ του εφαρμοζόμενου χρώματος. Στο χημείο της δικαιούχου της ενάγουσας διενεργήθηκε έλεγχος του τελικού προϊόντος, δηλαδή των οικοδομικών χρωμάτων που είχαν παραχθεί με τη χρήση του SZZZ 807 και παρέμεναν στις εγκαταστάσεις της, κατά τον οποίο διαπιστώθηκε ότι, σε αντίθεση με τα αρχικά αντιδείγματα, αυτά δεν λειτουργούσαν αποτελεσματικά σε θερμοκρασίες μικρότερες των 7 βαθμών κελσίου (βλ. την υπ αριθμ. 17561/2007 ένορκη βεβαίωση της προϊσταμένης του χημείου της Κ. Κ.). Στη συνέχεια, η δικαιούχος της ενάγουσας απέστειλε στην εναγομένη με fax την από 19-1-2004 επιστολή της, με την οποία της γνωστοποιούσε το πρόβλημα, ισχυριζόταν ότι το πωληθέν από αυτήν υλικό SZZZ 807 ήταν ελαττωματικό και προέβαλε αξιώσεις για αποζημίωση. Ακολούθησαν συζητήσεις μεταξύ των διαδίκων, κατόπιν των οποίων η δικαιούχος της ενάγουσας απέστειλε στην εναγομένη προς περαιτέρω διερεύνηση 1) δύο δείγματα ενός λίτρου το καθένα έτοιμου πλαστικού χρώματος παραγωγής της με τη χρήση του SZZZ 807, 2) ένα δείγμα SZZZ 807 σε φιάλη από την υπ' αριθμ. 24035 παρτίδα, που αγόρασε από την εναγομένη και χρησιμοποίησε, ενώ δεν απεστάλη δείγμα από την υπ' αριθμ. 24036 παρτίδα, 3) πέντε κιλά πάστας χρώματος χωρίς τη χρήση του SZZZ 807, 4) ένα κιλό από τρία διαφορετικά γαλακτώματα, και 5) κάρτες με χρώματα παραγωγής με SZZZ 807, τα οποία εφαρμόστηκαν σε θερμοκρασίες μικρότερες των 7 βαθμών κελσίου και εμφάνισαν έντονα προβλήματα κρακελαρίσματος (βλ. το από 22-3-2004 fax προς την εναγομένη, που υπογράφει η προϊσταμένη χημείου της δικαιούχου της ενάγουσας Κ. Κ.). Η εναγομένη εισαγωγέας του SZZZ 807 διαβίβασε τα ανωτέρω δείγματα στην προσθέτως παρεμβαίνουσα παραγωγό ιταλική εταιρία, προκειμένου να διαπιστώσει η ίδια ενδεχόμενο ελάττωμα του προϊόντος. Ακολούθησαν έρευνες στα εργαστήρια της

προσθέτως παρεμβαίνουσας εταιρίας S, κατά τις οποίες η φιάλη με το δείγμα του SZZZ, που απέστειλε η δικαιούχος της ενάγουσας, υποβλήθηκε σε υπέρυθρο έλεγχο, ο οποίος κατέδειξε την ύπαρξη πιθανού παράγοντα ρύπου (πιθανότητα μία ουσία με διπλό χημικό δεσμό O=C) σε αφύσικη συγκέντρωση τουλάχιστον 5% με 7%, ο οποίος πράγματι καθιστούσε το προϊόν αναποτελεσματικό (βλ. την υπ αριθμ. 4465/2007 ένορκη βεβαίωση του επικεφαλούς του τμήματος έρευνας και ανάπτυξης της S Λ.Κ. (L C). Αντιθέτως, τα αντιδείγματα των συγκεκριμένων παρτίδων, που διατηρούσε η εταιρία S και εξετάστηκαν, δεν έδειξαν καμία ανωμαλία ή ρύπανση οιασδήποτε φύσεως (βλ. και την υπ' αριθμ 4463/2007 ένορκη βεβαίωση του διευθυντή πωλήσεων της S Ν.Κ. (D C). Τα ως άνω αποτελέσματα εξέθεσε στην εναγομένη υπέρ ης η πρόσθετη παρέμβαση εταιρία ο διευθυντής πωλήσεων της S Ν.Κ. (D. C) με τα από 26-5-2004 και 10-6-2004 ηλεκτρονικά μηνύματά του. Στα εν λόγω μηνύματα, ο Ν. Κ. αποκλείει το ενδεχόμενο η μόλυνση να προέκυψε κατά την Παρασκευή του SZZZ 807 από την εταιρία του ή τη μεταφορά του και πιθανολογεί ότι αυτή έλαβε χώρα κατά τη συσκευασία του προϊόντος ή το χειρισμό του από τη δικαιούχο της ενάγουσας κατά τη παραγωγή χρωμάτων. Τα ως άνω συμπεράσματα είναι απολύτως εύλογα, καθόσον, αν το προϊόν είχε μολυνθεί κατά τη Παρασκευή του, η παραπάνω ρυπαρή ουσία θα ανιχνευόταν με βεβαιότητα και στα αντιδείγματα των παρτίδων, γεγονός που δεν συνέβη, ενώ η μόλυνση δεν θα μπορούσε να συμβεί κατά τη μεταφορά του προϊόντος, αφού αυτό συσκευάστηκε και μεταφέρθηκε σε αεροστεγή μεταλλικά βαρέλια στις εγκαταστάσεις της εναγομένης και, στη συνέχεια, διατέθηκε με τη μορφή αυτή στη δικαιούχο της ενάγουσας (βλ. την υπ' αριθμ. 4464/2007 ένορκη βεβαίωση του προϊστάμενου παραγωγικής διαδικασίας της S Ν.Τ. (Ν.Ζ.) σε συνδυασμό με την υπ' αριθμ 17516/2007 ένορκη βεβαίωση της υπεύθυνης αποθήκης της εναγομένης υπέρ ης η πρόσθετη παρέμβαση Κ. Μ.). Μάλιστα, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 4464/2007 ένορκη βεβαίωση του προϊστάμενου παραγωγικής διαδικασίας της S Ν.Τ., οι πρώτες ύλες, που χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή των αμφισβητούμενων παρτίδων SZZZ 807 (λ.χ. μονοεθυλενογλυκόλη και διεθυλενογλυκόλη), είχαν αγοραστεί από την παραγωγό ιταλική εταιρία σε διαφορετικές χρονικές στιγμές και χρησιμοποιήθηκαν στην παραγωγή διαφορετικών προϊόντων, χωρίς να διατυπωθεί κάποιο παράπονο από πελάτες ως προς τα προϊόντα αυτά. Ως εκ τούτου, από τα προαναφερθέντα αποδεικτικά στοιχεία, που δεν αμφισβητούνται ειδικότερα από την ενάγουσα καθ' ής η πρόσθετη παρέμβαση, αποδεικνύεται ότι το ελάττωμα του επίδικου πωληθέντος πράγματος, δηλαδή η ρύπανσή του, δεν προκλήθηκε κατά την παρασκευή ή τη μεταφορά του. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι ισχυρισμοί της ενάγουσας καθ' ής η πρόσθετη παρέμβαση ότι, με τα ηλεκτρονικά μηνύματά του, ο διευθυντής πωλήσεων της S παραδέχθηκε ότι το πωληθέν στη δικαιούχο της ενάγουσας προϊόν ήταν ελαττωματικό και αποδέχθηκε την ευθύνη της εταιρίας του, είναι αβάσιμοι, δοθέντος ότι, από το παραπάνω περιεχόμενο αυτών, δεν συνάγεται τέτοιο συμπέρασμα, η δε εκ μέρους του πρόταση για προσφορά 2.000 κιλών SZZZ 807 δωρεάν δεν καταδεικνύει ανάληψη ευθύνης, αλλά ερμηνεύεται ως κίνηση καλής πίστης, όπως διευκρινίζει και

ο ίδιος στο από 10-6-2004 μήνυμά του. Περαιτέρω, αναφορικά με την πιθανότητα η ως άνω μόλυνση του πωληθέντος στη δικαιοπάροχο της ενάγουσας επίδικου υλικού να προκλήθηκε κατά τη συσκευασία του από την παραγωγό εταιρία, αποδεικνύεται ότι η εταιρία S χρησιμοποίησε για τη συσκευασία του μεταλλικά βαρέλια συγκεκριμένου τύπου, χωρητικότητας 220 λίτρων (183 κιλών περίπου), τα οποία προμηθεύεται από τον ίδιο προμηθευτή από το έτος 1983 και δεν έχει ποτέ ανακλύψει παράπονο ή πρόβλημα. Ειδικότερα, το έτος 2003 η παραγωγός ιταλική εταιρία προμηθεύτηκε 370 τέτοια βαρέλια, 135 εκ των οποίων χρησιμοποιήθηκαν για τη συσκευασία SZZZ 807, που διατέθηκε στην εναγομένη υπέρ ης η παρέμβαση εταιρία. Τα ως άνω 135 βαρέλια προήλθαν από πέντε διαφορετικές παραδόσεις και γεμίστηκαν σε τρεις διαφορετικές στιγμές, τα δε εναπομείναντα βαρέλια χρησιμοποιήθηκαν και για άλλα προϊόντα, χωρίς να έχει διατυπωθεί κανένα παράπονο (βλ. την υπ' αριθμ. 4464/2007 ένορκη βεβαίωση του προϊστάμενου παραγωγικής διαδικασίας της S N.T. (N. Z.). Εξάλλου, κατά το χρονικό διάστημα 10-6-2003 έως και 2-10-2003, η εναγόμενη εισαγωγική εταιρία αγόρασε από την εταιρία S συνολικά 27.000 κιλά SZZZ 807, τα οποία έφθασαν στις αποθήκες άριστα συσκευασμένα στα ως άνω μεταλλικά βαρέλια (βλ. την υπ' αριθμ. 17516/2007 ένορκη βεβαίωση της υπεύθυνης αποθήκης της εναγομένης υπέρ ης η πρόσθετη παρέμβαση K. M.). Από τα ως άνω αγορασθέντα κιλά SZZZ 807, η εναγόμενη πώλησε στην ενάγουσα ποσότητα 22.000 κιλών, ενώ τα υπόλοιπα 5.000 κιλά διέθεσε κατά το ίδιο χρονικό διάστημα σε άλλους πελάτες της χωρίς να σημειωθεί παράπονο από αυτούς (βλ. την ένορκη κατάθεση του χημικού και διευθυντή πωλήσεων της εναγομένης εταιρίας με την επωνυμία «Α Χ ΑΕ» Ν. Σ. στα από 5-12-2007 πρακτικά συνεδριάσεως του Δικαστηρίου τούτου). Με βάση τα προαναφερόμενα αποδεικτικά στοιχεία, που δεν αμφισβητεί η ενάγουσα καθ' ής η πρόσθετη παρέμβαση, δεν φαίνεται πιθανή η μόλυνση του πωληθέντος υλικού SZZZ 807 κατά το στάδιο της συσκευασίας του στα μεταλλικά βαρέλια από την παραγωγό εταιρία, αφού, στην αντίθετη περίπτωση, θα είχαν σημειωθεί προβλήματα στα προϊόντα, που συσκευάστηκαν ταυτόχρονα με αυτό σε μεταλλικά βαρέλια ίδιου τύπου και διατέθηκαν στην αγορά, ενώ, σε κάθε περίπτωση, θα είχαν μολυνθεί και τα υπόλοιπα 5.000 κιλά SZZZ 807 της άνω παραγγελίας, τα οποία η εναγόμενη διέθεσε σε άλλους πελάτες της παράλληλα με τα 22.000 κιλά, που διέθεσε στη δικαιοπάροχο της ενάγουσας, για τα οποία, όμως, ουδείς πελάτης παραπονέθηκε. Με βάση όσα εκτέθηκαν, δεν αποδεικνύεται ότι το πωληθέν υλικό έφερε, κατά την πώλησή του στη δικαιοπάροχο της ενάγουσας, πραγματικό ελάττωμα, αφού τέτοιο ελάττωμα δεν προέκυψε κατά την παραγωγή του ή τη μεταφορά του, αλλά ούτε και κατά τη συσκευασία του. Είναι βέβαια αληθές ότι το πωληθέν υλικό μεταγενέστερα εμφάνισε πραγματικό ελάττωμα (βλ. και την από 6-6-2007 υπ' αριθμ 07/086/NP τεχνική έκθεση της ένωσης PRA, που προσκομίζει με επίκληση η ενάγουσα), συνιστάμενο σε ρύπανσή του, η οποία και το κατέστησε αναποτελεσματικό. Η ρύπανση, όμως, αυτή δεν αποκλείεται να παρεισέφρησε κατά το χειρισμό του από τη δικαιοπάροχο της ενάγουσας για την παραγωγή οικοδομικών χρωμάτων. Το συμπέρασμα αυτό

ενισχύεται και από το ότι, όπως βεβαίωσε ενόρκως η προϊσταμένη χημείου της δικαιοπαρόχου της ενάγουσας Κ. Κ., κατά την παραγωγή των οικοδομικών χρωμάτων από την τελευταία χρησιμοποιήθηκαν συσκευασίες SZZZ 807 των 80 κιλών (βλ. την υπ' αριθμ. 17651/2007 ένορκη βεβαίωση), και όχι των 220 λίτρων (περίπου 183 κιλών), στις οποίες αποκλειστικά διατίθεται από την παραγωγό και την εισαγωγέα εταιρία, γεγονός που δημιουργεί αμφιβολίες για το εάν η δικαιοπάροχος της ενάγουσας χρησιμοποίησε το υλικό απευθείας με την αρχική συσκευασία του ή το μετέφερε σε άλλη, μικρότερη, μεταφορά κατά την οποία, ενδεχομένως, να προκλήθηκε η μόλυνση. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι, από τη στιγμή που ανέκλυσε το πρόβλημα, η δικαιοπάροχος της ενάγουσας δεν διενέργησε απευθείας έλεγχο σε ποσότητα του αρχικά συσκευασμένου SZZZ 807 σε μεταλλικό βαρέλι, το οποίο είχε προμηθευτεί από την εναγομένη, γεγονός που θα καταδείκνυε πέραν πάσης αμφιβολίας για το αν πράγματι το ελάττωμα υπήρχε όταν το προϊόν έφθασε στην αγοράστριά του, αλλά μόνο σε τελικά οικοδομικά χρώματα παρασκευασμένα με τη χρήση του, δηλαδή μετά το χειρισμό του από την ίδια, με αποτέλεσμα να μην είναι σαφής ο χρόνος γενέσεως του ελαττώματος. Κατά τον ίδιο τρόπο, η δικαιοπάροχος της ενάγουσας δεν απέστειλε στην εναγομένη, που προώθησε ακολούθως προς έλεγχο στην παραγωγό ιταλική εταιρία, απευθείας συσκευασμένο δείγμα SZZZ σε μεταλλικό βαρέλι, αλλά δείγμα SZZZ από την υπ' αριθμ. 24035 παρτίδα σε φιάλη βλ. ανωτέρω), που ετοίμασαν οι υπάλληλοί της, γεγονός που δεν επιτρέπει να συναχθεί ασφαλές συμπέρασμα για το αν το εν λόγω, ευρεθέν μολυσμένο, υλικό είχε ήδη μολυνθεί και καταστεί ελαττωματικό πριν την πώληση και τη μετάβαση του κινδύνου ως προς αυτό στην αγοράστρια, αφού δεν διενεργήθηκε έλεγχος αυτού στην αρχική συσκευασία του. Συνακόλουθα, ενόψει και της αρνήσεως της εναγομένης και των ισχυρισμών της προσθέτως παρεμβαίνουσας, δεν αποδεικνύεται κατά τον απαιτούμενο βαθμό δικανικής πεποιθήσεως ότι το πωληθέν στη δικαιοπάροχο της ενάγουσας ως άνω υλικό έφερε πραγματικό ελάττωμα, που προκάλεσε ζημία στην αγοράστρια, την αποκατάσταση της οποίας δικαιούται να ζητήσει από την πωλήτρια εναγομένη εταιρία. Κατόπιν τούτων, γενόμενων δεκτών ως ουσιαστικά βάσιμων των ισχυρισμών της προσθέτως παρεμβαίνουσας, που έχει έννομο συμφέρον να παρέμβει στη δίκη, καθόσον η έκβασή της μπορεί να δημιουργήσει γι' αυτήν νομικές υποχρεώσεις έναντι της εναγομένης, πρέπει να απορριφθεί η από 14-7-2005 αγωγή ως αβάσιμη στην ουσία της. Περαιτέρω, μετά την απόρριψη της από 14-7-2005 αγωγής, η από 27-1-2006 παρεμπίπτουσα αγωγή, η οποία έχει ασκηθεί υπό την αίρεση ευδοκιμήσεως της ως άνω κύριας αγωγής, καθίσταται άνευ αντικειμένου και πρέπει να απορριφθεί και αυτή. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν στο σύνολό τους μεταξύ των διαδίκων λόγω του ότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής, όπως ειδικότερα; Ορίζεται στο διατακτικό (άρθρ. 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδίκων τις α) από 14-7-2005 υπ' αριθμ. κατ. δικογράφου _____ αγωγή,

β) από 27-1-2006 υπ' αριθμ. κατ. 14ο φύλλο της υπ' αριθμ. 2282/09 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τακτική Διαδικασία) δικογράφου _____ ανακοίνωση δίκης προσεπίκληση παρεμπόδιουσα αγωγή και γ) από 14-12-2006 υπ' αριθμ. κατ. δικογράφου _____ πρόσθετη παρέμβαση.

Απορρίπτει ό, τι κρίθηκε απορριπτέο.

Απορρίπτει την από 14-7-2005 αγωγή.

Απορρίπτει την από 27-1-2006 παρεμπόδιουσα αγωγή.

Συμψηφίζει στο σύνολό τους τα δικαστικά έξοδα μεταξύ τα

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα την
.....

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ